

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů, pokud žaluje obchodní korporace svého dřívějšího jednatele a společníka o peněžité plnění, které nemá přímou souvislost s postavením v korporaci

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. e) a f) o. s. ř.

Ncp 138/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Střední odborná škola uměleckořemeslná s.r.o.**, IČO 25641018
sídlem Podkovářská 797/4, 190 00 Praha 9
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Holoubkem
sídlem Sudoměřská 185/10, 130 00 Praha 3

proti
žalovaným: 1) **R. B., DiS.**
2) **Mgr. B. Č.**

o zaplacení 365 765 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 15 C 264/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 9 (dále jen „předkládající soud“) dne 16. 9. 2019 domáhá po žalovaných solidární úhrady celkově částky 365 765 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím sestávající z řady dílčích nároků. Po popisu okolností, za kterých měl v minulosti druhý žalovaný (dále jen „žalovaný“) vykonávat funkci jednatele u žalobkyně a okolností, za kterých měl žalovaný za žalobkyni s první žalovanou (dále jen „žalovaná“) sjednávat příslušné podnájemní smlouvy na byt, který je součástí budovy v nájmu žalobkyně, žalobkyně v žalobě vymezila jednotlivé dílčí žalobní požadavky. Žalobkyně se tak po žalovaných předně domáhá zaplacení dlužných nájmů za měsíce březen - květen 2017 a červen - srpen 2019 v celkové výši 40 290 Kč s příslušenstvím (dále jen „nárok 1/“), dále částky 204 084 Kč s příslušenstvím, a to jako peněžního ekvivalentu bezdůvodného obohacení, kterého se mělo žalovaným dostat za posledních 36 měsíců (poznámka odvolacího soudu - před podáním žaloby) užíváním dotčeného bytu, ve výši rozdílu mezi obvyklým a placeným nájemným (dále jen „nárok 2/“), rovněž částky 72 438 Kč s příslušenstvím, jež má představovat opět ekvivalent bezdůvodné obohacení, jehož se žalovaným mělo dostat za stejné období za dodávku energií a vody do bytu (dále jen „nárok 3/“), a konečně náhrady škody spočívající v chybějícím vybavení bytu ve výši 48 953 Kč s příslušenstvím (dále jen „nárok 4/“).
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) bez dalšího s tím, že žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 4. 12. 2019 a dále při jednání, které se u předkládajícího soudu konalo dne 23. 1. 2020, vznesl námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu, ke které se ostatní účastníci vyjádřili.
3. Jak se z obsahu spisu podává, žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 4. 12. 2019 zmínil předchozí spory účastníků s tvrzením, že žaloba v této věci se týká totožného předmětu, jen s rozdílem toho, že původní žaloba (ve věci sp. zn. 24 Cm 44/2018) byla vedena proti žalovanému jako jednatele žalobkyně a současná žaloba je vedena proti žalovanému jako fyzické osobě. Žalovaný dále v uvedeném vyjádření konstatoval, že (cit): „ani nemůže být žalován pro věci, které žalobkyně spojuje s výkonem jeho funkce jednatele, před jiným soudem, než před soudem k tomu příslušným, a to není Obvodní soud pro Prahu 9, nýbrž dle trvalého bydliště žalovaného 2), kde se i skutečně zdržuje, je to Krajský soud v Ústí nad Labem, jak již pravomocně konstatoval Městský soud v Praze ve věci č. j. 24 Cm 44/2018, kterou žalobkyně nejprve podala k Městskému soudu v Praze“. V průběhu jednání předkládajícího soudu dne 23. 1. 2020 pak žalovaný k dotazu soudu - a to přes upozornění, že v tomto řízení jde (cit.): „o bezdůvodné obohacení, náhradu škody, je to občanskoprávní věc, nikoli obchodní“ - konstatoval, že vznáší námitku nedostatku věcné příslušnosti, neboť je přesvědčen, že spor se týká obchodních věcí, když je stranou žalující v podstatě napadán kvůli věcem vyplývajících výhradně z jeho rozhodnutí jako jednatele.
4. Žalobkyně shledala námitku žalovaného neodůvodněnou s tím, že místně a věcně příslušným je předkládající soud.
5. Žalovaná, která byla rovněž přítomna jednání předkládajícího soudu dne 23. 1. 2020, se k námitce žalovaného nevyjádřila.
6. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
7. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů,

nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.

8. Podle § 9 odst. 2 písm. f) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy a členy jejich orgánů nebo likvidátory, jde-li o vztahy týkající se výkonu funkce členů orgánů nebo likvidace.
9. Jak v odstavci 1. odůvodnění konstatováno, žalobkyně svou žalobu (jejíž obsah vymezuje předmět sporu, který je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení – viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), respektive své nároky 2/ a 3/, odvíjí od tvrzení o rozhodujících skutečnostech, které spočívají v užívání dotčeného bytu žalovanými bez platného právního titulu. Uvedené dílčí žalobní požadavky tedy nemají, a to z hlediska jinak do úvahy připadajících ustanovení § 9 odst. 2 písm. e) a f) o. s. ř., relevantní vztah příčinné souvislosti ke skutečnosti, že žalovaný byl v minulosti jednatelem žalobkyně a rovněž, jak se podává ze stavu zápisů v obchodním rejstříku, též jedním ze společníků žalobkyně; rovněž z tvrzení, o něž žalobkyně opírá své zbývající dílčí žalobní požadavky - nároky 1/ a 4/ - nelze takovou příčinnou souvislost dovodit.
10. S ohledem na to, že na posuzovanou věc nedopadají nejen shora zmiňovaná ustanovení § 9 odst. 2 písm. e) a f) o. s. ř., ale ani žádné další speciální ustanovení zákonné povahy, které by vylučovalo aplikaci § 9 odst. 1 o. s. ř. (jež pro sporné občanské soudní řízení zakládá obecně věcnou příslušnost okresních soudů jako soudů prvního stupně) a které by naopak zakládalo věcnou příslušnost soudů krajských, rozhodl nadřízený soud tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 21. února 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu